

חלק ראשון

תאריך חתימה: 17.10.2023

התובע

[Redacted signature and name]

ע"י ב"כ עוה"ד אלעד גיובני (מ.ר. 84667) ואו שי נתן (מ.ר. 30640)
ואו רן אלול ואו אורן רבינוביץ ואח'
אשר מענם לצורך המצאת כתבי-דין
שדי שאול המלך 35, ת.ד. 18280, תל אביב 61182
בטל': 072-2405172 פקס': 077-3183149
דוא"ל: Office@Ge-law.co.il

- נ ג ד -

הנתבעת

עיריית תל אביב, מס' ישות 500250006

מרח' אבן גבירול 69, תל אביב 64162
טל: 03-7244400, פקס: 03-5216597

כתב תביעה

מהות התביעה: פיצויים בגין נזקי גוף, לפי פקודת הנזיקין.
סכום התביעה: בגבול סמכותו של בית המשפט הנכבד.
סכום האגרה: 763 ₪ (אגרה ראשונה), לפי תקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 ופרט 2 לתוספת תקנות אלה.
האם קיים הליך נוסף בבית המשפט, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו? לא.

הזמנה לדין

הואיל ואליהו חזן, הגיש למחוז שיפוט זה כתב תביעה נגדך, המצורף בזאת, הנך מוזמנת להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.
לתשומת ליבך, אם לא תגישי כתב הגנה לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

פתח דבר

עניינה של תובענה זו, הינה מפגע מסוכן ברחוב הולנדי ברח' ותיק 6 בתל אביב, אשר גרם לתובע לנפילה קשה, אי כושר עבודה לתקופה ארוכה ולנכויות צמיתה משמעותיות, הכל כפי שיפורט בהרחבה מטה. בעקבות התאונה, נגרמה לתובע נכות צמיתה משוקללת בשיעור של 48% (בהתאם למומחים מטעם התובע) בתחום האורתופדי והנפשי, נכות המהווה פגיעה אנושה בתפקודו ובכושר השתכרותו (בעל מספרה – פגיעה ביד הדומיננטית).

יודגש, כי במסגרת התאונה נבדק התובע ע"י מומחי חברת הביטוח הראל (נכות מתאונה), שם קיבל נכות צמיתה משוקללת בשיעור של 35% (להמחשת הנכות הקשה שנגרמה לתובע בעקבות התאונה).

התאונה הייתה בדרך לעבודתו של התובע ביום שני (יום סידורים של המספרה אשר בבעלותו – מספרה סגורה לקבלת קהל). במטרה להקטין את נזקו, פנה התובע מיד לאחר התאונה למוסד לביטוח הלאומי להכרה בתאונה כתאונת עבודה והעביר את כל המסמכים הרלוונטיים. המוסד לביטוח הלאומי משיקוליו, בחר לדחות את התביעה וטען שאין האירוע מהווה תאונת עבודה ולאור האמור, אין לנכות כל סכום מהפיצוי לו זכאי התובע, לאור היעדר הכרה בתאונה כתאונת עבודה.

בעלי הדין

1. התובע, יליד 1975, אשר נפגע בתאונה מיום 22.11.2021, כפי שיובחר בהרחבה מטה, יהא מיוצג בתובענה זו על ידי בא כוחו כמפורט בכותרת.
2. הנתבעת, עיריית תל אביב, הינה רשות עירונית ואישיות משפטית המאוגדת כדן, אשר בכל התאריכים הרלוונטיים לתובענה דנא הייתה המחזיקה, אשר בשטח שבעלותה ואו שבהחזקתה ואו בפיקוחה ואו מי מטעמה אירעה התאונה דנא.

הסעד המבוקש באופן תמציתי

3. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת, לפסוק לתובע פיצויים בגין נזקיו, כפי שיוכחו, בין השאר, בהתחשב בפרטי הנזק שיפורטו בהרחבה בתובענה זו, לרבות ובמיוחד בגין הוצאות רפואיות, הפסדי השתכרות, פנסיה, עזרת צד ג', הוצאות ניידות וכאב וסבל.
4. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות משפט, הוצאות שכר טרחת מומחים רפואיים ושכר טרחת עורך דין, בתוספת מע"מ כחוק.

תמצית הטענות

5. בית המשפט הנכבד, מתבקש בזאת, לפסוק לתובע פיצויים בגין נזקיו כפי שיוכחו, בין השאר, בהתחשב בפרטי הנזק שיפורטו לעיל בתובענה זו.

6. התובע יטען כי עילת תביעתו נולדה ביום 22.11.2021.

7. לכבוד בית המשפט יש סמכות לדון בתביעה זו בהתחשב במהותה, בסכומה ובמקום עיסוקה של הנתבעת.

- מצ"ב: ייפוי כוח וטופס ויתור על סודיות רפואית, מסומן נספח א'.

התאונה

8. ביום 21.11.2021, בשעה 12:00 לערך, אירעה תאונת נפילה ברח' ותיק 6 בת"א (בסמוך לפינת רח' שלמון), עת היה התובע בדרך למספרה אשר בבעלותו "אלי חזן עיצוב שיער" ברח' ההגנה 77 בת"א.

9. יודגש, כי מדובר משולב (רח' הולנדי).

10. לאור שקיעה משמעותית של אבני הרחוב, התובע איבד שליטה כאשר היה עם קורקינט, נפל והוטח בחוזקה ארצה ונפצע בכל חלקי גופו ובעיקר בידו הדומיננטית - ימין (להלן: "התאונה").

11. אין מחלוקת בדבר הנכות התפקודית הקשה ממנה סובל התובע, לאור מקצועו והפגיעה בידו הדומיננטית.

12. עילת התביעה נולדה ביום 22.11.2021 ולאור עצירת מרוץ ההתיישנות של התובע ולצורך אי פגיעה בזכויותיו, מוגש כתב תביעה זה.

13. יודגש, כי אין התובע יכול ו/או היה עליו לצפות את המפגע נשוא כתב התביעה וזאת לאור מצבה הרעוע של המדרכה והרחוב באזור זה, תחזוקה לקויה במעברים כנדרש בחוק, אי עמידה בתקנים ושינויים תכופים, אשר אין ניתן לחבחין ו/או להימנע מהם מבעוד מועד.

המפגע ותיקונו ע"י העירייה (אחריות של העירייה בלבד)

14. המפגע נשוא כתב התביעה (שקיעת אבני הרחוב), היה בסמוך לבור ביוב של חברת מי אביבים.

15. לאור האמור, פנה התובע ראשית לחברת מי אביבים, שם ציין כי נפל בסמוך לבור ביוב לאור שקיעה של אבני מדרכה/כביש (רחוב משולב).

16. מי אביבים שלחו נציג אל מקום התאונה. הנציג מטעם מי אביבים הגיע למקום ויצר קשר עם התובע (השיחה מוקלטת ושמורה אצל הח"מ).

17. בשיחה עם התובע ציין נציג מי אביבים, כי מכסה הביוב תקין ובגובה הרלוונטי ומה שגרם לפציעת התובע אלו האבנים ששקעו ליד המכסה.

18. בשיחה, ציין נציג מי אביבים כי אין כל צורך שהתובע יפנה לעירייה וכי הינו "מעביר את הפנייה למחלקת דרכים בעירייה".

19. זמן קצר לאחר מכן, הגיעו נציגי עיריית תל אביב ותיקנו את המפגע (מחלקת דרכים).

20. כמה ימים לאחר מכן שהמפגע תוקן, הוא שקע פעם נוספת ונציגי העירייה הגיעו שוב והפעם עם כלים כבדים, הרימו את האבנים באזור המפגע ותיקנו אותו בשנית ובאופן יסודי.

- מצ"ב: תמונות של לפני ואחרי המפגע ותיקונו ע"י העירייה, מסומן ב'.

המסגרת המשפטית

21. פקודת העיריות [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה") קובעת בין היתר, כי תפקידה של העירייה, הינו לדאוג לנוחיותו של הציבור ע"י הסרת כל מכשול ומטרד ולדאוג לבדיקות שמטרתן גילוי מטרדים קיימים, לרבות פיקוח תכוף במקומות הומי אדם אשר מועדים לפורענות, לרבות ובמיוחד באזור התאונה נשוא כתב התביעה.

22. על פי הפסיקה, על רשות מקומית לדעת על קיומו של מכשול המחווה סיכון בלתי סביר ועליה הנטל לשכנע כי נקטה באמצעי הזהירות הנדרשים על מנת לאתר ולתקן את המפגע ועליה להראות שהיא נוהגת ונוקטת באמצעים סבירים כדי לאתר ליקויים כאמור ולתקנם. (ע"א 144/60 מדינת ישראל נ' חואטי (פורסם בנבו), ע"א (מחוזי י-ם) 6259/05 ברמן נ' עיריית אשדוד (פורסם בנבו), ע"א (מחוזי תל אביב) 2203/00 הדר חברה לבטוח בע"מ ואח' נ' משולם, (פורסם בנבו).

23. כאמור, העירייה הינה הבעלים והמחזיק של המקרקעין. החזקה במקרקעין מטילה חובת זהירות מושגית כלפי המבקרים בהם, ע"א 145/80 ועקנין נגד המועצה המקומית בית שמש, שם בעמ' 125 (פורסם בנבו) ע"א 862/80 עיריית חדרה נגד זוהר (פורסם בנבו), ע"א 4597/91 קיבוץ אפיקים נ' כהן (פורסם בנבו).

24. בהתאם לאמור לעיל, אחריות העירייה הינה בין אם הנזק נגרם בשל מצבו הסטטי של המקרקעין ובין אם הנזק נגרם בשל התממשות סיכון מפעולה אקטיבית עליו (ע"א 8/79 גולדשמיט נ' ארזי), בין אם הנזק נגרם בשטח המקרקעין ובין אם הנזק נגרם בשל התממשות סיכון הטמון במקרקעין לאדם או לנכס הנמצאים ברשות הרבים, ע"א 780/76 מועלם נ' רשות הפיתוח (פורסם בנבו).

פירוט הטענות

25. כפי שצוין בהרחבה לעיל, מקום התאונה היה בבעלותה ו/או בשליטתה ו/או בתחום שיפוטתה ו/או בפיקוחה ו/או השייך לה ו/או המוחזק על ידי הנתבעת ומאחר ועצם נסיבות התאונה מתיישב טוב יותר עם ההנחה, כי הנתבעת לא שמרה על מידת הזהירות הדרושה, מאשר הקפידה על רמת זהירות סבירה, יש להחיל את הכלל "חדבר מעיד בעד עצמו" לפיו נטל ההוכחה מוטל על כתפיה ו/או מי מטעמה.

26. התובע יטען, כי אינו יודע ואינו יכול היה לדעת את הנסיבות הממשיות, אשר גרמו לתאונה, ומאחר והתאונה נגרמה בשטח, אשר היה בבעלותה ו/או בתחום השיפוט ו/או הפיקוח ו/או השייך ו/או המוחזק על ידי הנתבעת ו/או מי מטעמה ואשר לא היה מתוחזק ו/או מוסדר בהתאם לחוק.

27. לחילופין, יטען התובע, כי התאונה אירעה כתוצאה מרשלנותה ו/או חוסר זהירותה ו/או חוסר מיומנותה ו/או חוסר תשומת ליבה ו/או היפר חובה חקוקה של הנתבעת ו/או מי מעובדיה ו/או מי ממפקחיה ו/או אנשי התחזוקה ו/או הבאים מכוחה, ואשר אחראים באחריות ישירה או שלוחית על מעשיה ו/או מחדליה הרשלניים, וזאת כמפורט, כדלקמן:

א. לא דאגה לפקח ו/או לדאוג לתחזוקה נאותה של מדרכות הרחוב, שנועדו לשימוש הולכי רגל.

ב. לא הזהירה בצורה כלשהי הולכי רגל ו/או באי הרחוב מפני הסכנה הטמונה במקום התאונה.

ג. לא דאגה לתחזק באמצעי זהירות סבירים את מקום התאונה, אשר יש בהם כדי למנוע את התאונה.

ד. לא טרחה לסלק המפגעים בדרך ו/או להסיר המכשולים, אשר גרמו לקרות התאונה.

ה. לא התקינה דרכי גישה בטוחה במקום המשמשות דרך מעבר לעוברי אורח אשר פוקדים את הרחוב.

ו. עשתה מעשים ו/או מחדלים, אשר רשות מקומית סבירה הייתה נמנעת לעשותם, על מנת לשמור על שלומם של הבאים במקום התאונה.

ז. לא דאגה לתחזק באמצעי שילוט סבירים המזהירי בנדון במקום התאונה ואשר יש בהם כדי למנוע את התאונה.

28. בנוסף על חבותה של הנתבעת כמחזיקה ו/או בעלת ו/או מפקחת ו/או אחראית על המדרכה והרחוב בו ארעה התאונה חלות הוראות סעיפים 35-36 לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש], אשר עוסקים באחריותה הנזיקית של בעלת מקרקעין או המחזיקה בהם, ובמקרה דנא, של עיריית תל אביב, כלפי כל אדם, "כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים לחיפוע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף..."

29. ככלל, קבע בית המשפט בשורה של הלכות, כי הבעלות ו/או ההחזקה ו/או הפיקוח במקרקעין יוצרת זיקה בין הבעלים ו/או המחזיקים ו/או המפקחים לבין הסיכונים, אשר נוצרו במקרקעין ומטילה חובת זהירות מושגית לפתחם לטובת המבקרים בו, ומכאן חובתה של הנתבעת למנוע נזק מפגמים, ובמקרה דנא, לתחזק את המדרכה, לרבות הסרת מכשולים רבים בדמות מחסור באבנים משתלבות, בורות והבדלי גובה במדרכה (רחוב משולב) ו/או להזהיר את עוברי האורח בדבר הסכנות המצויות בשטחה.

30. לא זו אף זו, הנתבעת יכולה הייתה לנקוט באמצעי זהירות סבירים, אשר היה בהם כדי למנוע את הנזק ולהפחית את הסתברותו באמצעות תחזוקה של שקיעת דרכי הגישה ו/או להזהיר את עוברי האורח עד שהדבר יטופל ו/או טיפול מתאים ויסודי בהתאם לאמור לעיל, אשר היה מונע את קרות הנזק של התובע באופן מוחלט.

31. התובע יטען, כי קיימת לפתחה של הנתבעת, חובת זהירות מושגית וקונקרטית כאחד בגין מצבו הסטטי של מקום התאונה, אשר היווה מפגע מסוכן וכן באשר לשליטה בנעשה על המקרקעין ולפעילות המתבצעת בו.

32. במילים אחרות, על הנתבעת היה להשכיל ולדאוג לאמור דלעיל לרבות להזהיר בצורה כלשהי את באי הרחוב מפני הסכנה הטמונה במקום התאונה או לתחזק כראוי את מקום התאונה ועד אז, לספק אמצעי זהירות מתאימים (ראה בעניין זה ת.א. 373/91 (חי) ד"ר רעואל אורלנד נגד יגאל וינר, דינים מחוזי, כך

כו (5) 831, לרבות ובמיוחד כי הייתה מודעת זה מכבר למצבו הרעוע של הרחוב והייתה מודעת לסיכונים הרבים הקיימים וזאת מבעוד מועד.

33. חובת הזהירות שחבה על הנתבעת בתור הבעלים ו/או המחזיקה ו/או המפקחת נגזרת מטיבו של הסיכון ומן האפשרות לצפות את הנזק (ראה ספרו של עו"ד משה ויסמן, **תביעות רשלנות בנוזקין**, עמ' 779).

34. במקרה דנא, בעוד הנתבעת הייתה הבעלים ו/או המחזיקה ו/או המפקחת על מקום התאונה, ובכך הפרה את חובת הזהירות בהחזקת מקום פגום, כמפורט דלעיל, אשר שימש כמלכודת לבאי הרחוב בכלל ולתובע בפרט.

35. יודגש, כי מדובר בסיכון, שאין הייתה כל אפשרות לתובע לצפותו (ראה 695/92 **יהודה ג'ורג' ואח' נגד זאב פייבוץ ואח' (טרם פורסם)**), ובמיוחד כאשר עסקין בהפרת חובות חקוקות.

36. התובע יוסיף ויטען, כי קיימת חובת זהירות מוגברת וגבוהה מצדה של הנתבעת כלפי כולי עלמא בכלל וכלפי התובע בפרט, אשר הינו תושב העיר, כאשר המפגעים בגן היו מוכרים לנתבעת מקדמת דנא.

"החובה המוטלת על המחזיק כלפי הבאים למקום, משתנית לפי סוגו של המבקר. החובה הגבוהה ביותר קיימת כלפי אנשי הסוג הראשון, הנוכחים במקום לפי הזמנת המחזיק. כלפי אלה חייב המחזיק לנקוט בזהירות המתקבלת על הדעת לביטחון המקום" (ראה ע"פ 35/52 **רוטנשטריך נגד היועץ המשפטי**, פד"י 58, עמ' 68).

37. בהתאם לטענות התובע אשר פורטו בהרחבה לעיל, לית מאן דפליג בדבר רשלנותה של הנתבעת, אשר הזניחה ומזניחה את הרחוב וזאת במשך שנים רבות ואשר אחראית באופן מוחלט לקרות התאונה ולנזקי של התובע, אשר היו נמנעים לחלוטין במידה והייתה מבצעת עבודתה נאמנה, לרבות תחזוקה שוטפת וקפדנית של הרחוב.

38. הנתבעת הפרה את חובתה המושגית והקונקרטית וגרמה לקרות הנזק של התובע כפי שיבואר להלן.

הנזק בתמצית

39. התובע פונה לבית החולים וולפסון, ע"י ניידת מד"א. בדו"ח הפינוי צוין: **"נפל ונחבל ביד ימין ובראשו בחלק הפרונטלי... דפורמציה ביד ימין שקובעה וחובשה..."**.

• מצ"ב: דו"ח פינוי מד"א לבית החולים וולפסון, מסומן ג'.

40. בביקורו בבית החולים וולפסון צוין: **"בן 46.. מספר כי נפל מקורקינט ונחבל ביד ימין ובפנים. במיון מתלונן על כאבים ביד ימין..."**.

41. התובע עבר סדרת בדיקות, שם נמצא כי התובע סובל משבר דיסטל רדיוס מרוחק בתזוזה, הוא גובס תחת הרדמה מקומית וצוין: **"בדיון עם ד"ר שויחטמן יש צורך בהמשך טיפול ניתוחי. הוסבר למטופל מהלך צמי כולל סיכונים וצפי לשיקום, ניתנה הזמנה לניתוח ביום ד' הקרוב..."**.

42. ביום 23.11.2021, פנה התובע למחלקת סיעוד בקופ"ח, שם צוין "... לדבריו אתמול גובס במיון וולפסון לאחר שנחבל ביד ימין.. יש כאבים חזקים באזור גיבוס בכף יד ימין, לדבריו שבר בשורש כף היד.. נפוחות רבה וקושי לישון.. מאחר שאין אורתופד זמין במחלקה, מופנה למיון..."
43. ביום 25.11.2021, פנה התובע למחלקה האורתופדית בבית החולים וולפסון, לביצוע ניתוח לשורש כף יד ימין, בעקבות התאונה נשוא כתב התביעה.
44. לתובע הושמו ברגים והינו הופנה להתחלת הליכי שיקום אינטנסיביים בקהילה, לאור מצבו בעקבות התאונה והניתוח.
45. יודגש, שהתובע הינו עובד כספר עצמאי וכי הפגיעה בידו הדומיננטית, משליכה באופן ישיר על כושר השתכרותו אשר נפגע קשות.
46. ביום 25.11.2021 ביקר התובע אצל רופא המשפחה בקופ"ח, לאור מצבו ותלונותיו קיבל 71 ימי מחלה.
47. ביום 9.12.2021, הגיע התובע לביקורת במרפאה האורתופדית של בית החולים וולפסון. בביקורו צוין "...שבועיים לאחר ORIF של שבר רדיסו דיסטלי על ידי לוחיות נעילה ולריות.. הגבלה בתנועות שורש יד ואצבעות..."
48. ביום 15.12.2021, ביקר התובע אצל רופאת המשפחה בקופ"ח, שם צוין "...מתחיל ריפוי בעיסוק, צורך בצילום ביקורת נוסף לפני ביקורת אורתופדית בוולפסון.. הרבה לחצים סביב התאונה לאחרונה שמפריעים לישון, בוכה, לחץ כלכלי.. דיבר פעם אחת עם פסיכולוג פרטי, לא עזר..."
49. ביום 9.1.2022, הגיע התובע לביקורת נוספת במרפאה האורתופדית של בית החולים וולפסון. בביקורו צוין "...מצב לאחר קיבוע שבר שורש יד ימין...הגבלה בטווחי תנועה לשורש היד, האצבעות, רגישות דיפוזית..."
50. ביום 23.1.2022, נבדק התובע בביקור טלפוני (לאור הקורונה) אצל רופאת המשפחה בקופ"ח. בביקורו צוין "... התחיל לסבול מכאבי ראש מאז התאונה, שמחמרים שלא לוקח טיפול עם קנאביס רפואי והטרמדקס, כאב גבוה לוחץ באזור המצב..."
51. ביום 16.2.2022, פנה התובע לפסיכיאטר קופ"ח בעקבות התאונה, שם צוין "... סובל מחרדות ממושכות ללא הטבה.. בעיות שינה..."
52. ביום 2.3.2022 ובעקבות התאונה, ביקר התובע אצל פסיכיאטר קופ"ח, ד"ר רועי שגיא, בביקורו צוין "...שולל רקע פסיכיאטרי קודם. לפני כ-3.5 חודשים נפגע ביד בתאונת דרכים, נסע על קורקינט ונתקל בבור ביוב. בעקבות הנפילה ריסוק ביד ימין, נותח וכיום בשיקום.. מאז התאונה.. מצב רוח ירוד, מרגיש לא טוב, מחשבות חוזרות סביב מצבו, מוטרד ממה שיהיה בעתיד, השיפור ביד איטי והוא חושב כל העת על העבודה, שאינו מסוגל לחזור לעבוד, על ההיבט הכלכלי ועוד..."
53. בבדיקת התובע צוין "...בבדיקתו מתרשם מהתפתחות הפרעת הסתגלות, ללא פסיכוזה, ללא אובדנות או מסוכנות..."

54. ביום 10.3.2022, הגיע התובע לביקורת בבית החולים וולפסון. בביקורו צוין "... מתלונן על רגישות מעל ראש האולנה.. המשך פיזיותרפיה...".
55. ביום 20.2.2022, ביקר התובע אצל נוירולוג קופ"ח. בביקורו צוין "...מתלונן על כאבי ראש בזמן האחרון...". התובע נבדק והופנה לייעוץ פסיכיאטרי.
56. ביום 30.3.2022, סיים התובע סדרה של 19 טיפולי פיזיותרפיה ללא הטבה כלל.
57. ביום 12.4.2022, פנה התובע לאורתופד קופ"ח, לאור כאבים ומגבלות בעקבות התאונה. בביקורו צוין "... ניתן זלדיאר.. הומלץ לחזור על ביקורת אצל אורתופד, במידה וימשיך הכאב נפנה למרפאת כאב...".
58. ביום 3.5.2022, ביקר התובע אצל רופאת המשפחה בקופ"ח, שם צוין "... סובל מכאב שורש כף יד ימין מאז השבר והניתוח... יד רדומה... מצב לאחר קיבוע פלטה עמדה מתקבלת עדיין אין איחוי.. שבר לא מחובר...".
59. ביום 12.5.2022, ביקר התובע במרפאה האורתופדית של בית החולים וולפסון לצורך ביקורת לאחר הניתוח. בביקורו צוין "...בצילום מתאריך 8.5.2022 רושם כי השבר מחובר... בבדיקה הגבלה בטווחי התנועה, רגישות מעל המדור הראשון...".
60. התובע נשלח לביצוע EMG גפיים עליונות, CT שורש יד ימין והמשך טיפולים שיקומיים, לאור מצבו הקשה בעטיה של התאונה נשוא כתב התביעה.
61. ביום 16.5.2022, פנה התובע לרופאת המשפחה בקופ"ח וקיבל הפניה לבדיקת CT שורש כף יד ימין.
62. ביום 22.5.2022, ביצע התובע בדיקת CT של שורש כף היד, שם צוין "שבר מרוסק ברדיוס הדיסטלי, תיקון של השבר עם פלטה וברגים, שברים נראים ללא איחוי, תזוזה משמעותית בין קצוות של העצם השבורה. בנוסף, קיימת נסיגה של העצם בסמוך לקווי השבר. תמט בשטח המפרקי של הרדיוס הדיסטלי, בסמוך לעצמות הקרפליות, שבר עם תזוזה בזיז סטילואיד של האולנה...".
63. ביום 26.5.2022, ביקר התובע אצל ד"ר יפה דיויד, בביקורו צוין "... בן 48, מצב לאחר קיבוע שבר שורש יד ימין בתאריך 24.11.2021, סובל מכאב. בפענוח CT מתאריך 22.5.2022, מצב לאחר קיבוע שבר רדיוס רחיקני עם שבר מלווה העדר איחוי...".
64. ביום 1.6.2022 סיים התובע סדרה של 22 טיפולי פיזיותרפיה ללא הטבה משמעותית.
65. ביום 1.6.2022, ביקר התובע אצל ד"ר ליאור קורן, אורתופד מומחה בתחום כף היד, בבדיקתו צוין "...25.11.21... עבר ניתוח שחזור וקיבוע של שבר כף היד מימין. מאז השבר כאבים, הגבלה בתנועות, ירידה בתחושה באינדקס...".
66. בבדיקת התובע צוין "ירידה בתחושה באצבעות 2-3... הגבלה בתנועות של 40 מעלות לערך לכל כיוון של שורש כף היד, רגישות אולנרית וחוסר יציבות של ראש האולנה.. תמונה של פגיעה עצבית מדיאנית שקרתה במהלך החבלה או כתוצאה מתסמונת תעלה קרפלית ששכיחה לאחר שברים מהסוג הזה... חסר חיבור וחוסר עצם...".

67. ביום 21.7.2022, ביקר התובע במרפאה האורתופדית בבית החולים וולפסון, לביקורת בעקבות התאונה. בביקורו צוין "... ממשיך לסבול מכאב שורש יד ימין, בצילום ו-CT וישם להעדר איחוי השבר ברדיוס הרחיקני... ביקורת בעוד חודשיים...".

68. בעקבות התאונה, אובחנו אצל התובע בלטי דיסק ונזק עיצבי, לאור תזוזה של חוליות בעמ"ש צווארי. אין התובע מסוגל לתפקד כבעבר וסובל מנכויות צמיתה משמעותיות בתחום האורתופדי והנירולוגי.

69. התובע עבר טיפולי פיזיותרפיה רבים בעקבות התאונה, נטל משככי כאבים וכפי שצוין לעיל, אין עבד כשנה לאחר התאונה ובעטיה והינו סובל מנכויות צמיתה משמעותיות, בתחום האורתופדי והפסיכיאטריה בעקבות התאונה.

• מצ"ב: תיעוד רפואי ולוונטי, מסומן ד'.

המוסד לביטוח הלאומי – אי הכרה כתאונת עבודה

70. כפי שצוין לעיל, התובע היה בדרך למספרה בבעלותו אשר נמצאת ברח' ההגנה.

71. התאונה ארעה ביום שני בשבוע (ביום שהמספרה סגורה) והתובע היה בדרכו לעשות סידורים, כמדי יום שני ובחתימה לנוח.

72. לאחר התאונה, פנה התובע למוסד לביטוח הלאומי – מחלקת נפגעי עבודה, מילא טפסים ואף נפגש עם חוקר מטעם המוסד לביטוח הלאומי.

73. ביום 26.1.2022, התקבל מטעם המוסד לביטוח הלאומי מכתב, המורה על דחיית התביעה ואי הכרה בתאונה כתאונת עבודה.

74. במכתב צוין "...מעיון בפרטי תביעתך ומבירורים שנערכו, לא הוכח, לדעתנו, שנגרם אירוע תאונתי תוך וכדי עיסוקך במשלח ידך...".

• מצ"ב: מכתב דחיית התביעה מטעם המוסד לביטוח הלאומי, מסומן ה'.

נכות רפואית ותפקודית

75. בעטיה של התאונה הקשה נשוא כתב התביעה, נותר התובע עם נכות צמיתה משוקללת בשיעור של 48%, כפי שיפורט מטה בהרחבה.

חוות דעת בתחום האורתופדיה

76. ד"ר אילן כהן, מומחה רפואי בתחום האורתופדיה (להלן: "המומחה האורתופדי") קבע בחוות דעתו הרפואית מיום 18.11.2022, כי בעטיה של התאונה ובעקבותיה, סובל התובע מנכויות צמיתה משוקללת בשיעור של 35%, כדלהלן:

א. 20% נכות בגין שני השברים ביד הדומיננטית, לפי ס' 35 (1) ג' לתקנות המוסד

לביטוח הלאומי (להלן: "התקנות").

ב. 10% נכות בגין הנזק למפרק והגבלת תנועות האמה, לפי ס' 41 (10) ז' לתקנות (יד

דומיננטית).

ג. 10% נכות בגין הצלקת הניתוחית, לפי ס' 75 (1) ב' לתקנות.

77. כמו כן, קבע המומחה האורתופדי נכויות זמניות, כדלהלן:

- 100% נכות זמנית, מיום 22.11.2021 ועד 21.02.2022.
- 50% נכות זמנית, מיום 22.2.2022 ועד 21.5.2022.
- 30% נכות זמנית, מיום 22.5.2022 ועד 21.11.2022.

78. המומחה האורתופדי, קבע כי קיים קש"ס מובהק בין נכותו הקשה של התובע לתאונה וציין בחוות דעתו "...בעקבות הפציעה הנדונה, אובחן שבר תוך-מפרקי מרוסק של הרדיוס הרחיקני בתזוזה ניכרת... נותרה הגבלה תפקודית ניכרת וקבועה בידו הדומיננטית, ללא צפי להטבה. קיים כ"כ סיכוי גבוה לצורך עתידי בניתוח נוסף עם שתל עצם, על כל הסיכונים הכרוכים בכך...".

- מצ"ב: חוות דעתו של ד"ר אילן כהן מיום 18.11.2022, מסומן ו'.

חוות דעת בתחום הפסיכיאטריה

79. ד"ר אייל עשור, מומחה רפואי בתחום הפסיכיאטריה (להלן: "המומחה הפסיכיאטרי") קבע בחוות דעתו הרפואית מחודש יולי 2023, כי בעטייה של התאונה ובעקבותיה, סובל התובע מנכות צמיתה בשיעור של 20%, לפי ס' 34 (ב) (3) לתקנות.

80. המומחה ציין בחוות דעתו, כי קיים קש"ס ישיר בין מצבו הנפשי של התובע כיום לתאונה וציין כי "...מדובר בגבר בן 48 שנים, ללא רקע של טיפול נפשי בעברו, אשר בעקבות תאונה ושבר מרוסק בשורש כף ידו הימנית, נגרמה לו פגיעה תפקודית משמעותית, בעטייה פיתח אליהו הפרעה הסתגלותית הכוללת תסמיני חרדה ודיכאון, השלובים זה בזה...".

81. המומחה הפסיכיאטרי הוסיף וציין "...הפרעה זו הינה משנית למצוקת המטופל, הנובעת מסבלו לאחר שנפגע בתאונה, פגיעה גופנית הטומנת בחובה השלכות תפקודיות ותעסוקתיות משמעותיות, מבלי שנצפתה הטבה משמעותית לאחר נטילת הטיפול התרופתי עד כה...".

- מצ"ב: חוות דעתו של ד"ר אייל עשור, מסומן ז'.

82. עובר לתאונה היה התובע, איש בריא בגופו ובנפשו, אשר עבד ותפקד ללא כל מגבלה רפואית ו/או אחרת.

83. מאז התאונה וכתוצאה ממנה, התובע מתקשה בעבודתו הפיזית. כמו כן מתקשה ניהול משק ביתו, וזאת לאור פגיעתו וכפי שמפורט בהרחבה בין היתר בהערכת הנכות הרפואית של ד"ר אילן כהן המפורטת לעיל.

84. עם תום תקופת ימי המחלה, התובע, אשר סבל מהגבלה תפקודית ניכרת בידו, לא הצליח לשוב לתפקד, כפי שתפקד עובר לתאונה והינו מצוי באובדן כושר עבודה חלקי, כפי המפורט במסמכים הרפואיים.

85. עובר לתאונה היה התובע, איש בריא ועצמאי, ספר נשים במקצועו (עצמאי), בעל מספרה מוערכת ותפקד ללא כל מגבלה ו/או בעיה.

86. מאז התאונה וכתוצאה ממנה, התובע אינו מסוגל לחזור ולתפקד כפי שתפקד ערב התאונה וכמו כן, מתקשה בביצוע פעולות בסיסיות יומיומיות לרבות ביצוע קניות וניהול משק ביתו וביצוע פעילות גופנית, אותן ביצע ללא כל מגבלה בעבר.

87. התובע יטען, כי הפסיד בעבר ועתיד להפסיד בעתיד כתוצאה מהתאונה שכר וזאת בשל אובדן כושר עבודתו ועצם היותו עצמאי עובד כספר יחיד) ולאור כך שנפגע בידו הדומיננטית, הפסד בגין היעדרויות מלאות וחלקיות וחוסר יכולת לפתח את עסקו. על נזקים אלו זכאי התובע לתבוע ולקבל פיצוי מהנתבעת.

88. התובע יטען, כי הוא נזקק, ועתיד להזדקק לעזרת הזולת בשכר או בשווה שכר לרבות בביצוע פעולות הקשורות בניהול משק ביתו ואחזקתו, ולפיכך זכאי לתבוע ולקבל פיצוי בגין כך מאת הנתבעת.

89. התובע יטען, כי בשל פגיעותיו בתאונה נגרמו ויגרמו לו הוצאות רבות בין היתר עבור טיפולים רפואיים, נסיעות, בדיקות, תרופות, טיפולי פיזיותרפיה ורפואה משלימה ועל כן הוא זכאי לתבוע ולקבל סכומים אלה מאת הנתבעת.

90. התובע זכאי לתבוע ולקבל סכום הולם עבור כאב וסבל בהתחשב במגבלותיו ובגילו.

91. התובע שומר על זכותו לתקן את כתב התביעה בהתאם להתפתחות מצבו.

92. נזקיו של התובע בגין התאונה מסתכמים בסכומים, כדלקמן:

נזקים מיוחדים

א. הפסדי שכר, מרכיבי שכר, הכנסות ו/או גמול ימי חופשה או מחלה צבורים. ₪ 200,000

ב. הוצאות עבור דמי השתתפות בטיפולים רפואיים, טיפולי פיזיותרפיה, משככי כאבים בדיקות, נסיעות והוצאות נלוות אחרות. ₪ 30,000

ג. שווי הטיפול, הסיעוד והעזרה שהתובע קיבל בביתו בתקופת מוגבלותו. ₪ 20,000

נזקים כלליים:

א. הוצאות רפואיות בעתיד, כולל חיובי קופ"ח בגין טיפולים שניתנו ושיינתנו כתוצאה מהתאונה.

ב. הפסדי הכנסות, כושר השתכרות, פנסיה ותנאים סוציאליים עתידיים.

ג. הוצאות נסיעה מוגברות בעתיד.

ד. עזרה בעבודות משק הבית בעתיד.

ב. כאב וסבל.

ג. אובדן אפשרות לכיסוי ביטוחי,
רפואי וקבלת משכנתא.

93. פרט לכך, מתבקש כבוד בית המשפט לפסוק לתובע פיצויים בגין נזקיו כפי שיוכחו, בין השאר, בהתחשב בפרטי הנזק שפורטו לעיל בכתב תביעה זה.

94. טענות כתב תביעה זה הינן חלופיות ו/או משלימות.

95. אשר על כן, מתבקש כבוד בית המשפט להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע, את סך כל הנזקים המיוחדים בצירוף הנזקים הכלליים, וכן הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד, מע"מ וריבית מקסימלית חוקית ו/או הפרשי הצמדה מיום אירוע התאונה ועד יום התשלום בפועל.

____ נחתם דיגיטלית _____

אלעד ג'ובני, עו"ד

ב"כ התובע